

بررسی مولکولی جهش مدتراوه ای در مبتلایان به کمبود آنزیم G₆PD

شهر تهران سال ۱۳۸۱-۸۰

دکتر یوسف مرتضوی *، مجید ترماحی اردستانی **، دکتر علی اکبر پورفتح الله ***

خلاصه

سابقه و هدف: کمبود آنزیم گلوکر-۶-فسفات دهیدروژناز (G₆PD) از شایعترین نقص‌های آنزیمی شناخته شده در انسان می‌باشد. با استفاده از روش‌های بیوشیمیایی انواع مختلف آنزیم از سراسر دنیا گزارش گردیده است. از آنجا که تکنیک واریته‌های مختلف با روش‌های بیوشیمیایی امکان پذیر نیست، این مطالعه به منظور تعیین جهش مدتراوه ای به روش مولکولی بر روی مبتلایان به کمبود آنزیم G₆PD مراجعه کننده به مرکز درمانی شهر تهران صورت پذیرفت.

مواد و روش‌ها: تحقیق به روش توصیفی و بر روی ۷۴ نفر انجام گرفت. کمبود آنزیم G₆PD توسط آزمون فلورسانس نقطه‌ای مشخص شد. از نمونه خون محیطی استخراج و تخلیص گردید و سپس نمونه‌های PCR DNA توسط PCR (Polymerase Chain Reaction) تکثیر شدند. محصولات PCR به وسیله آنزیم هضم گردیده و مبتلایان به جهش مدتراوه ای شناسایی شدند.

یافته‌ها: ۷۴ نفر شامل ۵۱ فرد مذکور و ۲۳ نفر مذکور در سنین کمتر از ۱۷ سال مورد بررسی قرار گرفتند. شیوع نقص مدتراوه ای در ۴۷ نفر (۷۳/۴ درصد) وجود داشت که در مردان به میزان ۱/۶۴ درصد و در زنان ۷/۷ درصد بود. ۱۷ نفر (۲۷/۶ درصد) دارای جهش‌های دیگری غیر از نوع مدتراوه ای بودند.

نتیجه گیری و توصیه‌ها: شیوع نقص آنزیمی مدتراوه ای مشابه کشورهای هم‌جوار بوده و انجام تحقیق برای مشخص نمودن نوع جهش سایر واریته‌ها را توصیه می‌نماید.

واژگان کلیدی: جهش مدتراوه ای، آنزیم G₆PD، Polymerase Chain Reaction

عارضه مبتلا هستند (۲). کمبود آنزیم G₆PD از لحاظ تنوع و پراکندگی بسیار متغیر است. تقریباً ۷/۵ درصد مردم دنیا حامل یک یا دو ژن ناقص G₆PD می‌باشند. بالاترین میزان شیوع آن در گروههای یهودی به حدود ۷۰ درصد می‌رسد و کمترین مقدار آن در حدود ۱ درصد در ژاپنی‌ها گزارش شده است. براساس آمار سازمان بهداشت جهانی نقص آنزیم مذکور در کشور ایران بین ۱۰ تا ۱۴/۹ درصد پیش‌بینی گردیده است (۳، ۴)، هر چند طبق

مقدمه
آنزیم G₆PD (Glucose-6-phosphate dehydrogenase) از مهمترین آنزیم‌های موجود در بدن انسان می‌باشد که سلولهای مختلف بدن از جمله گلوبولهای قرمز مقادیر متفاوتی از این آنزیم را دارا هستند (۱). کمبود آنزیم G₆PD از شایع‌ترین نقص‌های آنزیمی شناخته شده در انسان می‌باشد. براساس آمارهای موجود تخمین زده شده است که حدود ۴۰۰ میلیون نفر در سراسر جهان به این

* استادیار همایلوژی دانشگاه علوم پزشکی زنجان

** کارشناس ارشد همایلوژی دانشگاه تربیت مدرس

*** استاد ابیمهر همایلوژی دانشگاه تربیت مدرس

فیل آلانین در موقعیت ۱۸۸ می گردد. جهش نوع مدیترانه‌ای شایعترین نوع جهش در ژن G_6PD می باشد که از کشورهای مختلف مدیترانه‌ای و غیر مدیترانه‌ای گزارش شده است. در اکثر کشورهای همسایه جهش‌های عامل نقص آنزیمی G_6PD در سطح مولکولی مشخص و گزارش شده است اما در کشورها بجز مطالعه‌ای که در منطقه مازندران انجام گرفت، پژوهش دیگری در این زمینه صورت نپذیرفته است. از این رو، در این مطالعه میزان فراوانی جهش مدیترانه‌ای در تهران بررسی می گردد.

مواد و روشها

تحقیق به روش توصیفی در سال ۱۳۸۰-۸۱ انجام گرفت. ۶۴ نمونه خون از افراد دارای کمبود آنزیم G_6PD (مشخص شده توسط آزمون فلورسانس نقطه‌ای) از افراد مراجعه کننده به مراکز درمانی و آزمایشگاهی شهر تهران از جمله مرکز طبی کودکان، بیمارستان مفید و آزمایشگاه پاتوبیولوژی نور جمع آوری گردید. فعالیت آنزیم G_6PD توسط کیت شرکت کیمیا پژوهان با روش فلورسانست نقطه‌ای و به صورت کیفی اندازه گیری شد. در این روش آنزیم G_6PD در محیط تامپونی مناسب باعث احیای NADP (NicotinAmide-Adenine-Dinucleotide-Phosphate) و تبدیل آن به NADPH (فرم احیاء شده) می گردد که ماده حاصل زیر نور ماورای بخشش با طول موج ۳۶۵ نانومتر ایجادفلورسانس می نماید. شدت فلورسانس در خون افراد سالم زیاد و در خون بیماران مبتلا به نقص آنزیم G_6PD کم و یا منفی می باشد. برای اطمینان از کیفیت کار از ۳ نمونه به عنوان شاهد استفاده گردید: ۱- نمونه خون افراد سالم که فعالیت آنزیمی طبیعی دارد. ۲- نمونه دارای کاهش شدید فعالیت آنزیم که برآی تهیه آن خون طبیعی مدت ۲۰ دقیقه در حرارت ۵۶ درجه قرار گرفت. ۳- نمونه دارای کمبود نسبی که برآی تهیه آن به نسبت مساوی شاهد ۱ و ۲ با یکدیگر مخلوط شدند. برآی استخراج و تخلیص DNA ژنومی از روش فتل - کلروفرم استفاده گردید. در این روش

برخی مطالعات دیگر میزان شیوع کمبود بین ۱ تا ۲۴/۵ درصد می باشد (۵,۶).

ژن G_6PD بر روی بازوی بلند کروموزوم X (xq28) قرار دارد. با توجه به قرار گیری ژن G_6PD بر روی کروموزوم X، توارث G_6PD یک الگوی وابسته به جنس دارد (۷). از این رو، ژن معیوب در مردان به طور کامل بروز می کند. در خانمهای جهت دارا بودن دو کروموزوم X اشکال مختلف هموژیگوت طبیعی (آلل های طبیعی)، هتروژیگوت (یک آلل طبیعی و یک آلل غیرطبیعی) و هموژیگوت غیر طبیعی (هردو آلل غیرطبیعی) قابل رویت می باشد (۸).

تا به حال بیش از ۴۰۰ نوع G_6PD در افراد مبتلا از سراسر جهان گزارش شده است (۹). در اکثر موارد جایه جایی یک باز در سطح DNA باعث جایه جایی یک اسید آمینه با اسید آمینه دیگر می گردد. نوع طبیعی G_6PD به نام نوع B معروف است. حدود ۲۰ درصد از سیاهپستان آفریقایی دارای نوع (A^+) G_6PD می باشند که از نظر فعالیت، طبیعی است اما در یک اسید آمینه با نوع B اختلاف دارد و توسط الکتروفورز، از نوع B قابل تشخیص می باشد. (۱۰)

برخی از افراد نژاد آفریقا دارای G_6PD نوع A^- هستند که در این افراد به خاطر جهش در ناپایدار DNA G_6PD نوع مدیترانه‌ای شایعترین نوع G_6PD می باشد. G_6PD نوع مدیترانه‌ای شدیدتر بوده و افراد مبتلا اگر در برابر عوامل اکسیدان قرار بگیرند، منجر به آنمی همولیتیک غیر اسفرورستیک می گردد. این واریانت در نوحری مدیترانه (ایتالیا، یونان، سادینیا)، در کردهای یهودی و عرب‌ها، در هندوستان و در جنوب شرقی آسیا یافت می شود (۱۱,۱۲).

در سطح مولکولی نشان داده شده که یک جایه جایی در نوکلئوتید شماره ۵۶۳ در اگزون ۶ از ژن G_6PD باعث ایجاد واریانت نوع مدیترانه‌ای می گردد. در این واریانت بر اثر یک جهش در ژن G_6PD باز سیتوزین به تیمین تبدیل می شود که در نتیجه باعث جایگزینی اسید آمینه سرین با

مربوط و ۰/۵ میکرولیتر آنزیم MboII (شرکت Biolabs انگلستان) را در یک لوله مخلوط نموده و برای مدت ۱۴-۱۲ ساعت در بین ماري ۳۷ درجه سانتي گراد قرار دادیم. محصولات هضم شده را بر روی ژل آگاروز ۲ تا ۳ درصد الکتروفورز نموده و از چگونگی برش DNA توسط آنزیم MboII عکس تهیه گردید (شکل ۲).

شکل ۱ - تکثیر اگزونهای ۶ و ۷ با استفاده از پرایمرهای PCR ۹۲ و ۹۱

(ستونهای ۱ الی ۵ و ۷ و ۹) قطعه ۵۱۳ نوکلوتیدی را نشان می دهد. ستون ۶ سایر مارکر ۱۰۰ bp می باشد. ستون ۸ نشان دهنده شاهد منفی (نمونه بدون DNA) و ستون ۹ شاهد مثبت است.

شکل ۲ - محصولات PCR هضم شده توسط آنزیم MboII

ستون ۱: DNA: فرد مذکور که فاقد جهش مدیرانه ای می باشد و باند ۳۷۹ bp برش خورده است. ستونهای ۲، ۳ و ۵ مریبوط به افراد مذکور دارای جهش مدیرانه ای می باشد که باند ۳۷۹ bp مریبوط به قطعات ۲۷۶ و ۱۰۳ برش خورده است. ستونهای ۶ و ۷ مریبوط به نمونه های مذکور، قطعات ۳۷۹ و ۲۷۱ به همراه قطعات کوچکتر بودند و ۱۰۳ نوکلوتیدی دیده می شوند. ستون ۸: سایر مارکر ۱۰۰ bp را نشان می دهد).

یافته ها

تحقیق بر روی ۶۴ نفر انجام گرفت که سن آنها از یک ماه تا ۱۶ سال متغیر بود. از این تعداد، ۵۸ نفر مذکور و ۶

با استفاده از آنزیم پروتئیناز K و یک دترجنت، سلولها را لیز نموده و سپس، پروتئینهای سلولی با فل و کلروفرم از DNA جدا گردیدند. در نهایت، DNA با اتانول DNA مطلق رسوب داده شد. غلظت و خلاص DNA در این روش بالا می باشد. برای انجام PCR (Polymerase Chain Reaction) بر روی نمونه های اگزون های ۶ و ۷ از ژن G₆PD توسط پرایمرهای ۵'-CCCCGAAGAGGAATTCAAGGGGGT- ۳' و ۹۱(۵'-GAAGAGTAGCCCTCGAGGGTGACT-3') تکثیر گردیدند.

برای هر نمونه بیمار، ۰/۵ میکرولیتر از هر یک از پرایمرهای مذکور، ۱/۵ میکرولیتر، از ۵۰ mM MgCl₂، ۰/۵ mM dNTPs (10 mM)، ۱ واحد Taq Polymerase (سینا ژن، ایران) به لوله DNA اضافه گردید. سپس مقدار ۵ میکرولیتر از DNA به لوله افزوده و تا حجم نهایی ۵۰ میکرولیتر آب مقطر به آن اضافه گردید. شرایط PCR عبارت بود از: دناتوره نمودن اولیه در ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۳ دقیقه و سپس ۳۳ سیکل که هر سیکل عبارت بود از ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۱ دقیقه، ۵۸ درجه سانتی گراد به مدت ۱ دقیقه و ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۱ دقیقه و بالاخره تکثیر نهایی به مدت ۵ دقیقه در ۷۲ درجه سانتی گراد و برای یک سیکل انجام گردید.

برای الکتروفورز نمونه های PCR ژن G₆PD ۱۲ میکرولیتر از محصولات PCR را با ۲ میکرولیتر از بافر نمونه گذاری (Loading Buffer) مخلوط نموده و درون چاهکهای ژل آگاروز ۱/۵ درصد قرار دادیم. نمونه ها برای مدت ۱/۵ ساعت در ۷۰ ولت الکتروفورز گردیده و ژل توسط اتیدیوم بروماید رنگ آمیزی گردید. باندهای DNA توسط دستگاه UV ترانس ایلومنیتور قابل رویت گردیده و از ژل عکس تهیه گردید. (شکل ۱)

برای هضم محصولات PCR مقدار ۳۱ میکرولیتر از محصولات PCR با ۳/۵ میکرولیتر از بافر ۱۰ بار غلیظ شده

تا به امروز مطالعات بسیاری در اکثر نقاط جهان بر روی شیوع و اساس ژنتیکی کمبود آنزیم G₆PD در میان نژادهای مختلف صورت گرفته است. پس از هضم آنزیم مشخص گردید، ۷۳/۴ درصد از افرادی که توسط آزمون کیفی فلورستن نقطه‌ای کمبود آنزیم G₆PD در آنها محرز گردیده بود، دارای جهش نوع مدیترانه (nt 563 C/T) می‌باشند. سن افراد مورد مطالعه از کمتر از یک ماه تا ۱۶ سال متغیر بوده است. تمام کسانی که در گروه سنی کمتر از ۱ ماه قرار داشتند، دارای میانگین هموگلوبین ۱۴-۱۶ گرم در دسی لیتر و هماتوکریت ۴۰-۴۸ درصد بوده اند. افراد در محدوده سنی ۳-۹ سال دارای میانگین هموگلوبین و هماتوکریت به ترتیب ۷ و ۲۳ گرم در دسی لیتر درصد بوده و هیپربیلی روینسمی و رتیکولوسیتوز داشتند. بقیه افراد دارای شاخص‌های خونی طبیعی بوده و علایمی از برقرار نداشتند. اگزوژهای ۶ و ۷ از ژن G₆PD افراد فوق توسط پرایمرهای ۹۱ و ۹۲ تکثیر گردیدند که محصول PCR یک باند ۵۸۳ نوکلوتیدی می‌باشد. این قطعه PCR شده پس از الکتروفورز بر روی ژن آگارز قابل مشاهده می‌باشد (شکل ۱). جهت اطمینان از عدم آلودگی محصولات PCR از کترلهای مناسب استفاده گردید. در باند DNA فوق در حالت طبیعی برای آنزیم MboII، ۴ محل برش وجود دارد و قطعات ایجاد شده دارای اندازه‌های ۳۷۹، ۳۷۹، ۶۰، ۱۲۰ و ۲۴ نوکلوتیدی می‌باشند. در صورتی که جهش نوع مدیترانه اتفاق افتاده باشد، یک محل برش جدید برای آنزیم Mbo II در موقعیت نوکلوتید ۵۸۳ ایجاد می‌گردد و باند ۳۷۹ به باندهای کوچکتر ۱۰۳ و ۲۷۶ تقسیم می‌شود. باند ۲۴ نوکلوتیدی بر روی ژل آگارز معمولی قابل مشاهده نیست و باند ۶۰ نوکلوتیدی نیز به صورت متشر و محرومیده می‌شود (شکل ۲).

پس از هضم محصولات PCR توسط آنزیم MboII مشخص گردید که ۴۷ نفر (۷۳/۴ درصد) دچار نقص آنزیمی نوع مدیترانه ای می‌باشند که ۸/۵ درصد از افراد دارای جهش مدیترانه ای را افراد مؤنث و ۴۳/۴۷

نفر مؤنث بودند. ۴۷ نفر کمبود آنزیم G₆PD از نوع مدیترانه ای داشتند که شیوع ۷۳/۴ درصد را نشان می‌دهد. ۱۷ نفر (۲۶/۶ درصد) نیز مبتلا به جهش ایجادی از نوع مدیترانه ای نبوده اند. شیوع نقص مدیترانه ای در مردان به میزان ۷۴/۱ درصد و در زنان ۶۶/۷ درصد بود. در بیماران کمتر از ۱ ماه، میانگین هموگلوبین ۱۶ تا ۱۶ گرم در دسی لیتر و هماتوکریت ۴۰ تا ۴۸ درصد بود و در افراد با گروه سنی ۳ تا ۹ سال میانگین هموگلوبین و هماتوکریت به ترتیب ۷ گرم در دسی لیتر و ۲۳ درصد بود.

بحث

این مطالعه نشان داد که نقص آنزیمی نوع مدیترانه ای در ۷۳/۴ درصد مبتلایان به کمبود G₆PD وجود دارد. شیوع کمبود آنزیم G₆PD به طور قابل ملاحظه ای در جمعیت‌های مختلف متغیر است. از موتاسیونهای متعدد شناخته شده آنزیم G₆PD، تعداد کمی شایع هستند. معمولاً مطالعات جمعیتی برای شناسایی کمبود آنزیم G₆PD با به کار بردن یک آزمون غربالی امکان پذیر است که با استفاده از روش رنگ زدایی یا آزمون فلورستن نقطه‌ای انجام می‌گیرد و سپس با آنالیز موتاسیون در افرادی که دارای کمبود آنزیم هستند، دنبال می‌گردد. این روش نمی‌تواند در نشان دادن زنان هتروزیگوت قابل اعتماد باشد و ازین‌رو، همه گزارشات فراهم آمده درمورد شیوع ژنی G₆PD تنها در ارتباط با جنس مذکور بوده است. روش دیگر در مطالعات جمعیتی برای ارزیابی مستقیم جهش‌های شایع آنزیم G₆PD می‌باشد. چنین روشی نه تنها به ما قدرت شناسایی افراد همی زیگوت و هموزیگوت را می‌دهد بلکه شناسایی زنان هتروزیگوت را نیز ممکن می‌سازد. در این صورت می‌توان ارزیابی دقیق تری از شیوع یک جهش شایع ژن G₆PD در یک جمعیت داشت. روش دوم احتمالاً در جمعیت‌هایی که شیوع کمبود آنزیم G₆PD شایع است عملی تر می‌باشد (۱۲).

کودک فاویسمی ساکن شهرستانهای استان مازندران صورت پذیرفت و مشخص شد که ۴۹ نفر (۶۶/۲ درصد) از افراد دارای جهش مدیترانه ای می باشند، ۳۳/۸ درصد نیز جهش های غیر مدیترانه ای داشتند (۲۵).

یافته ما با نتایجی که از شمال کشور به دست آمده و نیز با نتایج برخی کشورهای همچوار همخوانی دارد. علت این همخوانی می تواند قدمی بودن جهش نوع مدیترانه ای نسبت به سایر جهش های باشد. یعنی این جهش هزاران سال قبل اتفاق افتاده است و ژن جهش یافته توسط مهاجرت ها و یا جابه جایی جمعیت ها به علت جنگ و غیره به سایر سرزمین ها جریان یافته است. ۱۷ نفر (۲۶/۶ درصد) افراد مورد مطالعه فاقد این جهش بودند که مشخص کردن نوع جهش در این افراد به مطالعات مولکولی بیشتر نیاز دارد و با استفاده از روش های هترو دوبلکس و در نهایت، توسط تعیین توالی ژن G₆PD قابل انجام می باشد.

تشکر و قدردانی

از مسئولان محترم آزمایشگاه های مرکز طبی کودکان، بیمارستان مفید و آزمایشگاه پاتوپیولوژی نور به خاطر در اختیار قرار دادن نمونه های خون و از مسئولان و کارکنان بخش بیوتکنولوژی انسستیتو پاستور ایران به خصوص آقای دکتر زینلی به خاطر اجازه استفاده از وسایل و امکانات بخش تشکر و قدردانی می گردد.

(۹۱/۵ درصد) را افراد مذکور تشکیل می دهند. از آنجا که نمونه گیری در این مطالعه به صورت نصادفی انجام نگرفته است از این رو، نمی توان شیوع آن را براساس تعداد کروموزوم (شیوع ژنی) بیان نمود و چون جمعیت تهران از مجموعه نژادهای مختلف تشکیل گردیده بنابراین ردیابی ژنتیک و نژاد آنها امکان پذیر نمی باشد. در ۲۶/۶ درصد از نمونه های مورد مطالعه، جهش ایجاد شده از نوع مدیترانه ای نبوده است که این درصد در مقایسه با جهش های گزارش شده از کشورهای همسایه و برخی کشورهای حاشیه منطقه مدیترانه همخوانی دارد. از نظر شیوع جهش مدیترانه ای در کشورهای مختلف جهان مطالعات زیادی صورت پذیرفته است. فراوانی این جهش در کشورهای حاشیه مدیترانه بسیار بالا می باشد. مطالعاتی که در کشورهای ایتالیا (۱۳)، پرتغال (۱۴)، اسپانیا (۱۵)، یونان (۱۶)، مصر (۱۷) و الجزایر (۱۸) به عمل آمده، حاکی از شیوع بالای جهش مدیترانه می باشد. شیوع جهش نوع مدیترانه ای در کشور های همسایه نظیر عربستان (۱۹)، ترکیه (۲۰)، عمان (۲۱)، امارات متحده عربی (۲۲)، پاکستان (۲۳) و کویت (۲۴) نیز به ترتیب٪/۸۰،٪/۷۸/۲،٪/۵۵،٪/۷۸ و٪/۸۸/۸ می باشد. تنها مطالعه گزارش شده مولکولی که در کشور ما صورت گرفته است مربوط به تحقیقی می باشد که در یکی از استانهای ساحلی دریای خزر (مازندران) انجام شد. این مطالعه توسط مصباح نعین و همکاران بر روی ۷۴

منابع

- 1- Vulliamy T, Mason P, Luzzatto L. The molecular basis of G₆PD deficiency. *Hematologica* 1992; 8(4):138.
- 2-Beutler E. G₆PD deficiency. *Blood* 1994; 84(11):3613 - 17
- 3-Cocco P, Todde P, Forensa S, Manca M. Mortality in a cohort of men expressing the G₆PD deficiency. *Blood* 1998; 91: 706-9.
- 4-WHO Working group. G₆PD deficiency. *Bulletin of the world health organization*. 1989; 67: 601-11.
- 5- حسن زاده الق بولاغی قاسم. تعیین میزان شیوع کمبود آنزیم G₆PD در گلبولهای فرم دانش آموزان پسر شهرستان ماسکو. پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۰، ۱۳۷۰، صفحات ۴۷-۴۸.
- 6- میری مقدم ابراهیم، پورفتح الله علی اکبر، معتبر منصور، کمبود آنزیم گلوکر - ۶ - فسفات دهیدروژناز و ارتباط آن با مalaria. پژوهشی

- 7 - Beutler E. The genetic of G₆PD deficiency. *Semin Hematol* 1990; 27:137.
- 8 - Kirkman HN, Hendrikson EM. Sex-linked electrophoretic difference in G₆PD. *Am J Hum Genet* 1963; 15:241.
- 9 - Betke K, Beutler E, Brewer G. Standardization of procedures for the study of G₆PD, Report of a WHO scientific group. *WHO Tech Rep Ser* 1967; 366: 1-53.
- 10 - Luzzatto L. Studies of polymorphic traits for the characterization of populations, African populations south of the sahara. *J Med Sci* 1973; 9:1181-84.
- 11 - Oppenheim A, Jurycl R, Rund D. G₆PD mediterranean accounts for the high prevalence of G₆PD deficiency in kurdish jews. *Hum Genet* 1930; 91:203-6.
- 12 - Elena S, Brendan D. Population study of common G₆PD mutations in Kuwait. *Hum Hered* 1999; 19: 41-44.
- 13 - Martibez DF, Dottic TD, Fiorelli G, Capellini MD. Molecular heterogeneity of G₆PD variants in Italy. *Hematologica* 1997; 82: 440-44
- 14 - Mason P, Vulliamy T. *Genetic variation of human erythrocyte G₆PD in human blood cells, consequences of genetic polymorphism and variations*. London: Imperial College Press; 2000: 251-7.
- 15 - Vives- Corrons JL. Molecular analysis of G₆PD deficiency in Spain. *Sangre* 1997; 42(5): 391-8.
- 16 - Xu W, Westood B, Bartsocas CS. G₆PD mutations and haplotypes in various ethnic groups. *Blood* 1995; 85:257-63.
- 17 - Rizk SH, Aziz MA. Frequency of the G₆PD mediterranean mutation among a group of Egyptian Pediatric Patients. *Lab hematol* 2000; 6:127-131.
- 18 - Nafa K, Reghis A, Osmani N. At least five polymorphic mutants accounts for the prevalence of G₆PD deficiency in Algeria. *Am J Hum Genet* 1994; 94:513-7.
- 19 - Niazi G, Adey O, Kunnu A. Neonatal jaundice in Saudi newborns with G₆PD Aures. *Am Trop Pediatr* 1996; 16(1): 33-7.
- 20 - Oner R, Gümruk F, Acar C. Molecular characterization of G₆PD deficiency in Turkey. *Hematologica* 2000; 85:3-7.
- 21 - Daar S, Vulliamy T. Molecular characterization of G₆PD deficiency in Oman. *Hum Hered* 1996; 49:172-4.
- 22 - Bayoumi RA, Anur-Komals E. Molecular characterization of erythrocyte G₆PD deficiency in Al-ain district, United Arab Emirates. *Hum Hered* 1996; 46:136-40.
- 23 - Saha N, Ramzan M. Molecular characterization of red cell G₆PD deficiency in north west Pakistan. *Hum Hered* 1994; 44:85-9.
- 24 - Samilcuk E, Brendan D, Al-Aeadi S. Population study of common G₆PD multations in Kuwait. *Hum Hered* 1999; 19:41-45.
- 25 - Mesbah S, Sanati MH, Mowjoodi A. Spread of the G₆PD variant (G₆PD Mediterranean) in one of the coastal provinces of caspian sea in Iran. *J Sci IR Iran* 2000; 11(4): 285- 8.